

DZIECI Z FATIMY UCZĄ NAS KOCHAĆ SERCE MARYI

Ku Ogólnopolskiemu Spotkaniu Dzieci w Niepokalanowie

Już 13 września 2025 roku po raz 9. spotkamy się w Niepokalanowie, aby uwielbiać Boga za Jego Matkę Maryję. Tegoroczne spotkanie będzie przeżywane razem z **dziećmi z Fatimy – Hiacyntą, Franciszkiem i Łucją**. Pomimo tego, że nie umiały czytać, były małe oraz pochodziły z ubogich rodzin, stały się gigantami miłości do Boga i do Niepokalanego Serca Maryi.

Spotkania z Aniołem Pokoju

W 1916 roku Łucja, Franciszek i Hiacynta trzykrotnie spotkali się z Aniołem Pokoju. Anioł przygotowywał dzieci duchowo na spotkanie z Maryją, ucząc modlitwy, pokuty i ofiary.

Niepokalane Serce Maryi czeka na naszą miłość

To nie tylko fizyczne serce, ale symbol całej osoby Maryi: Jej czystości, miłości do Boga i ludzi, Jej cierpienia przeżywanego w jedności z Jezusem, Jej macierzyńskiej troski o każdego człowieka. „Niepokalane”, czyli zachowane od grzechów od samego początku, pełne Bożej łaski.

Dlaczego serce Maryi jest tak ważne w Fatimie?

Maryja prosi o poświęcenie świata (szczególnie Rosji) Jej Niepokalanemu Sercu, aby świat mógł uniknąć wojny i duchowej ruiny. Mówi, że Jej serce jest ucieczką i drogą do Boga. Pokazuje dzieciom swoje serce otoczone cierniami – to obraz grzechów ludzkości, które Ją ranią, zwłaszcza brak miłości i bluźnierstwa.

Co to znaczy „poświęcić się Niepokalanemu Sercu”?

To oddać się Maryi jako Matce:

- zaufać, że zaprowadzi nas do Jezusa,
- ofiarować swoje życie, modlitwy, radości i cierpienia w intencji Bożego planu zbawienia,
- walczyć z grzechem w swoim sercu i w świecie.

Serce Maryi a Serce Jezusa

Serce Maryi jest zawsze złączone z Sercem Jezusa. Ona pokazuje drogę do Niego. Jakby mówiła: „Nie patrz tylko na mnie, idź za moim Synem – Ja cię do Niego zaprowadzę”. Dlatego nabożeństwo do Jej serca nie konkuruje z kultem Najświętszego Serca Jezusa – one się uzupełniają.

Szkoła Maryi

Mali pastuszkowie z Fatimy doszli do wielkiej świętości. Weszli na drogę, która zaprowadziła ich do nieba. Drogą tą była wierność prośbom Matki Bożej z Fatimy. Dzieci spotykały się z Nią od maja do października 1917 roku. Były pierwszymi uczniami w fatimskiej szkole Maryi. My również jesteśmy zaproszeni do tej szkoły. Możemy nauczyć się w niej:

1. Miłości do Jezusa.
2. Pragnienia dobra.
3. Gotowości do umartwień dla ratowania grzeszników.
4. Wierności Bogu nawet w chwilach cierpienia czy w czasie walki ze złem.

13 lipca 1917 roku dzieci widziały piekło, a w nim wiele dusz ludzi, którzy odwrócili się od Boga i Jego miłości. Maryja prosiła o składanie ofiar za grzeszników i o częstą modlitwę: „O Jezu, czynię to z miłości dla Ciebie, w intencji nawrócenia grzeszników oraz jako zadośćuczynienie za grzechy popełnione przeciwko Niepokalanemu Sercu Maryi”.

Na łamach „Rycerzyka Niepokalanej” odnajdziecie dział „Formacja Serca”, w którym piszemy o duchowych krokach na drodze rozwoju naszej wiary, przyjaźni z Panem Jezusem i Maryją. Najbliższe miesiące będą czasem poznawania orędzia Matki Bożej z Fatimy, a Hiacynta, Franciszek oraz Łucja będą naszymi przewodnikami.

FRANCISZEK (ur. 1908, zm. 1919)

Franciszek był cichy i głęboko skupiony na modlitwie. Po objawieniach często modlił się samotnie w kościele. Nie modlił się tak bardzo o nawrócenie grzeszników, ale by pocieszyć „smutnego Boga”, który cierpi z powodu grzechów ludzi. Adoracja Najświętszego Sakramentu była dla niego bardzo ważna.

Zadanie dla nas: Poszukaj miejsca, gdzie będziesz mógł trwać z Panem Jezusem na cichej modlitwie i jak najczęściej przychodź tam do Niego. Może to być na przykład chwila dłuższej modlitwy przed lub po Mszy Świętej.

HIACYNTA (ur. 1910, zm. 1920)

Hiacynta bardzo przejęta się losem dusz idących do piekła. Ofiarowała cierpienia i modlitwy za ich nawrócenie. Mówiła często o potrzebie czczenia Maryi i Jej Niepokalanego Serca. Jej wrażliwość i determinacja w niesieniu duchowej pomocy były zadziwiające jak na 10-latkę.

Zadanie dla nas: Zatroszcz się o tych, których nie znasz, a żyją obok ciebie. Troską tą będzie ofiarowanie z miłością cierpienia w ich intencji.

ŁUCJA (ur. 1907, zm. 2005)

Jako jedyna żyła długo, by głosić światu orędzie z Fatimy. Była „głosem” Maryi po objawieniach. To przez nią świat poznał szczegóły objawień, tajemnicę fatimską i wezwanie do poświęcenia Rosji Niepokalanemu Sercu Maryi. Wstąpiła do zakonu, poświęciła życie modlitwie i szerzeniu orędzia.

Zadanie: Każdy ma jakąś misję. Czasem wymaga ona cierpliwości, odwagi i samotności, ale przynosi duchowy owoc. Zastanów się, co jest twoją misją (może to pomoc w domu lub opieka nad rodzeństwem) i realizuj ją wytrwale.